

รายงานการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา

การพัฒนากิจกรรมแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์
(ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ Creative Dance Innovation:
Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทฺธิโสภณ

นางสุนา จัดเงางาม

ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

โรงเรียนพุทฺธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ชื่อนวัตกรรม

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้าน
รวมใจ Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork)
ผ่านกิจกรรมโครงงาน ด้วยกระบวนการ“ACTING Model”
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนพุทธิโสภณ

ประเภทนวัตกรรม.....ด้านการจัดการเรียนรู้.....ขนาดโรงเรียน.....ขนาดใหญ่/ใหญ่พิเศษ...
ผู้พัฒนา.....นางสุวนา ชัดเงางาม.....ตำแหน่ง.....ครู.....วิทยฐานะ.....ชำนาญการพิเศษ.....
โรงเรียน.....พุทธิโสภณ.....เขต/อำเภอ.....เมืองเชียงใหม่.....จังหวัดเชียงใหม่.....โทร..0813524437.....
E-mail address... oil2lemp@gmail.com.....

ความเป็นมาและความสำคัญของการพัฒนานวัตกรรม

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มีจุดมุ่งหมายในการอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งได้กล่าวไว้ในหมวดที่ 4 เรื่องแนวทางในการจัดการศึกษา มาตราที่ 23 ข้อที่ 3
โดยกำหนดว่าการจัดการศึกษาควรมีความรู้เรื่องเกี่ยวกับศาสนา ศิลปวัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย
และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา ด้วยการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและกระบวนการจัดกิจกรรม
ซึ่งจะส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงออก เกิดความคิดรวบยอดมีทักษะและได้เรียนรู้อย่างสนุกสนาน
เพลิดเพลินผสมผสานกัน มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยการปฏิบัติจริงให้มากที่สุด
(กระทรวงศึกษาธิการ, 2542 : 7)

การเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาอย่างรวดเร็วของสังคม วิทยาการและศิลปวัฒนธรรม
ประกอบกับกระแสโลกาภิวัตน์แห่งโลกไร้พรมแดน ส่งผลกระทบต่อประเทศไทยหลายด้านโดยเฉพาะ
วัฒนธรรมและค่านิยมที่แปลกใหม่ เช่น การแต่งกาย การสื่อสาร กิริยามารยาท และการใช้ภาษา เป็นต้น
แต่ยังมีวัฒนธรรมอีกด้านหนึ่งที่ยังคงรักษาไว้ให้เป็นสิ่งสืบทอดที่สามารถใช้เรียนรู้ประวัติศาสตร์ชาติไทย
ได้เป็นอย่างดี นั่นคือ นาฏศิลป์ไทย อันเป็นวัฒนธรรมอนุรักษ์ของไทยซึ่งแสดงออกถึงเอกลักษณ์
ประจำชาติ เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ควรค่าแก่การถ่ายทอดสู่อนุชนรุ่นหลังต่อไปตามครรลองมา
แต่อดีตที่บรรพชนได้สืบทอดไว้ การทำให้นาฏศิลป์ไทยเจริญรุ่งเรืองต่อไปนั้น ต้องมีการอนุรักษ์
พัฒนา บำรุงและส่งเสริมให้คนไทยตระหนักต่อการสืบทอดและจัดระเบียบแบบแผนให้งดงามยิ่งขึ้น
สู่อนุชนรุ่นหลัง (เรณู โกศินานนท์, 2545 : 3-4)

นาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นศาสตร์ทางศิลปะที่สำคัญยิ่ง ด้วยรูปแบบของการแสดงที่มีลีลา
อันอ่อนช้อยงดงาม แสดงออกถึงความประณีตแฝงด้วยจินตนาการและศิลปะที่ละเอียดอ่อนของคนไทย
บ่งบอกถึงความมีอารยธรรมอันรุ่งเรือง และความมั่นคงของชาติที่สืบทอดกันมาแต่โบราณกาล
(สุมลาลย์ นิมนต์พันธ์, 2545 : 40) จึงนับเป็นมรดกประจำชาติที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาผู้คนในสังคม

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเงางาม

น่านับการ ทั้งประโยชน์ต่อตนเองและประโยชน์ต่อประเทศชาติ อาทิ ช่วยพัฒนาทั้งด้านร่างกาย สร้างบุคลิกภาพ ท่าทางทรวดทรงทำให้อนามัยดี อายุยืน ทรวดทรงสง่างาม บุคลิกดีและสามารถ ยึดเป็น อาชีพได้ ส่วนคุณค่าทางจิตใจและทัศนคติ ช่วยให้มีจิตใจร่าเริง แจ่มใส กล้าแสดงออก มีความจำและ ปฏิภาณดี ฝึกการเป็นผู้นำ ผู้ตาม ความพร้อมเพรียง ความสวยงามตลอดจนฝึกความอดทน ความขยันหมั่นเพียร รู้จักถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก จินตนาการทำให้เป็นผู้มีสุนทรียะในความงาม ช่วยกล่อมเกล่าจิตใจให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข นาฏศิลป์เป็นศิลปะที่เกี่ยวข้องกับภาษา ท่าทางและดนตรี ทั้งยังรวมศิลปะแขนงอื่นๆ ไว้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นจิตรกรรม ประติมากรรมและนาฏกรรม ฉะนั้นพฤติกรรมทางนาฏศิลป์จึงเป็นพฤติกรรมหล่อหลอมสิ่งที่ดีงามที่เกี่ยวข้องกับ กาย วาจา ใจ ที่แสดงออกถึงความเป็นมนุษย์ที่แตกต่างจากสัตว์โลกทั้งหลาย (วิมลศรี อุปรมย์, 2534 : 2-3)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ นับว่าเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพ ชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์สังคม ตลอดจนการ นำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือ ประกอบอาชีพได้ ดังนั้นกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) จึงจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางนาฏศิลป์ เกิดความซาบซึ้งใน คุณค่าของนาฏศิลป์ (สำนักงานวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1) กำหนดคุณภาพของ นักเรียนเมื่อจบระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่า นาฏยศัพท์พื้นฐาน สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และ การละครง่ายๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบ การแสดงง่ายๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการชม การแสดงและบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่อนาฏศิลป์ (สำนักงาน วิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 4)

ในการจัดการเรียนการสอนนาฏศิลป์ที่ผ่านมา ผู้ศึกษาได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการท่องจำ หรือปฏิบัติท่ารำตามแบบแผน ซึ่งอาจยังไม่เพียงพอต่อการพัฒนา ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทักษะการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ (Creativity) และ ทักษะการทำงานร่วมกัน (Collaboration) ซึ่งมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นผู้ศึกษาจึงต้อง ปรับกระบวนการทัศน์ใหม่ของการเรียนรู้คือ การเปลี่ยนจากการเน้นการสอนเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ ซึ่งตรงกับ การสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2543 อ้างถึงใน วัฒนา มงคลมณ, 2551) ได้ให้ ความหมายของการสอนแบบโครงงานไว้ว่าเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกและสร้าง กระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึกด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถนำผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ ทิศนา ขัมมณี (2560) ให้ความหมาย ของการจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นหลักไว้ว่า เป็นการจัดสภาพการณ์ของการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้ร่วมกันเลือกทำโครงการที่ตนสนใจ โดยร่วมกันสำรวจ สังเกต และกำหนดเรื่องที่ตนสนใจ

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเจนงาม

วางแผนในการทำโครงการร่วมกันศึกษาหาข้อมูลความรู้ที่จำเป็นและลงมือปฏิบัติงานตามแผนงานที่วางไว้ จนได้ข้อค้นพบหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ เขียนรายงานและนำเสนอต่อสาธารณชน เก็บข้อมูล แล้วนำผลงาน ประสพการณ์ทั้งหมดมาอภิปรายแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดกัน และสรุปผลการเรียนรู้ที่ได้รับจาก ประสพการณ์ที่ได้รับทั้งหมด

ผู้ศึกษาจึงพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนพุทธิโสภณ โดยใช้หลักการเรียนรู้ที่ เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) และการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ (Learning by Doing) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลักที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ (ACTING Model) เพื่อสร้าง ประสพการณ์การเรียนรู้ที่สมบูรณ์และมีความหมายเริ่มต้นด้วย Art-based Learning การเรียนรู้บน พื้นฐานศิลปะโดยใช้ความรู้เดิมด้านนาฏศิลป์ไทยเป็นเครื่องมือหลักในการเรียนรู้ Collaboration การ พัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม การสื่อสาร และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม ทำให้เกิดปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ทุกคนมีส่วนในการคิด วิเคราะห์และสร้างสรรค์ผลงาน Thai Cultural Identity เป็นการเชื่อมโยงเรื่องราวในท้องถิ่น อัตลักษณ์ ภูมิปัญญาไทยและคุณค่าทางวัฒนธรรมเข้ากับการเรียนรู้ ในรูปแบบที่ทันสมัย Innovation ความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างทำรำใหม่ การดัดแปลงทำรำไทยดั้งเดิม อย่างสร้างสรรค์ ทำให้วัฒนธรรมไทยมีชีวิตชีวาโดยไม่ได้ทำลายหรือละทิ้งวัฒนธรรมไทยแต่เป็นการคิดค้น แนวทางใหม่ในการนำเสนอ Narrative-based Project เป็นการเรียนรู้ผ่านเรื่องเล่าในท้องถิ่นที่เป็นแรง บันดาลใจและกรอบในการสร้างสรรค์ผลงานในรูปแบบโครงงาน Goal-Oriented Learning เป็นการ เรียนรู้ที่ตั้งเป้าหมายสู่ความสำเร็จ มีกระบวนการชัดเจน และการประเมินผลงานได้อย่างเป็นรูปธรรม

ดังจะเห็นว่าการพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (นาฏศิลป์ 4 ภาค) ผ่าน กิจกรรมโครงงาน ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ที่ได้รับการพัฒนาขึ้นเพื่อ ตอบสนองต่อความจำเป็นในการจัดการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มี ความเหมาะสมกับบริบทของการศึกษาในศตวรรษที่ 21 โมเดลนี้ได้รับการออกแบบมาให้ครอบคลุมทุกมิติ ของการเรียนรู้ ทั้งด้านทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ ผ่านการสร้างทำรำใหม่และการตีความเรื่องเล่า ทักษะ การทำงานร่วมกัน ผ่านการแบ่งหน้าที่ในการสร้างผลงานกลุ่ม ทักษะการสื่อสาร ผ่านการนำเสนอผลงาน นาฏศิลป์ ทักษะการแก้ปัญหา ผ่านการปรับเปลี่ยนทำรำให้เหมาะสมกับเรื่องเล่า เชื่อมโยง การเรียนรู้กับ ประสพการณ์ชีวิตจริงผ่านเรื่องเล่าในท้องถิ่น สร้างความเข้าใจลึกซึ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยมากกว่าการ ท่องจำ นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้เป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง (Knowledge Creator) ไม่ใช่ เป็นเพียงผู้รับ ทำให้เกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของผลงานและยังช่วยพัฒนาตัวตนและอัตลักษณ์ เสริมสร้างความภาคภูมิใจใน ความเป็นไทย พัฒนาความมั่นใจในการแสดงออกและการนำเสนอผลงาน ทั้งนี้ยังเป็นแนวทางที่เหมาะสม กับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน ที่ต้องการทั้งความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ อัน จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีคุณค่า ยั่งยืนและสามารถต่อยอดไปสู่การใช้ชีวิตและการเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม ได้อย่างแท้จริง

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเงางาม

วัตถุประสงค์ของการพัฒนานวัตกรรม

1. เพื่อพัฒนา ทักษะการแสดง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในการใช้ภาษาท่า นาฏยศัพท์ และการถ่ายทอดอารมณ์ผ่านการแสดงนาฏศิลป์
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนา ทักษะการทำงานเป็นทีม ในการวางแผน การออกแบบและการร่วมกัน สร้างสรรค์ผลงานนาฏศิลป์
3. เพื่อให้ นักเรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้ด้านนาฏศิลป์ในการสร้างผลงานแสดง และ ออกแบบองค์ประกอบ การแสดงอย่างง่าย ๆ

ขอบเขตการศึกษา (เนื้อหา/กลุ่มเป้าหมาย/ระยะเวลา)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเนื้อหาเรื่องการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ อยู่ใน รายวิชานาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
 2. นวัตกรรมที่ใช้คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน รูปแบบ "ACTING Model"
- ผลที่เกิดจากการใช้นวัตกรรม คือ การแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork)

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 1 จำนวน 27 คน

ขอบเขตด้านระยะเวลา

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

กรอบแนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม

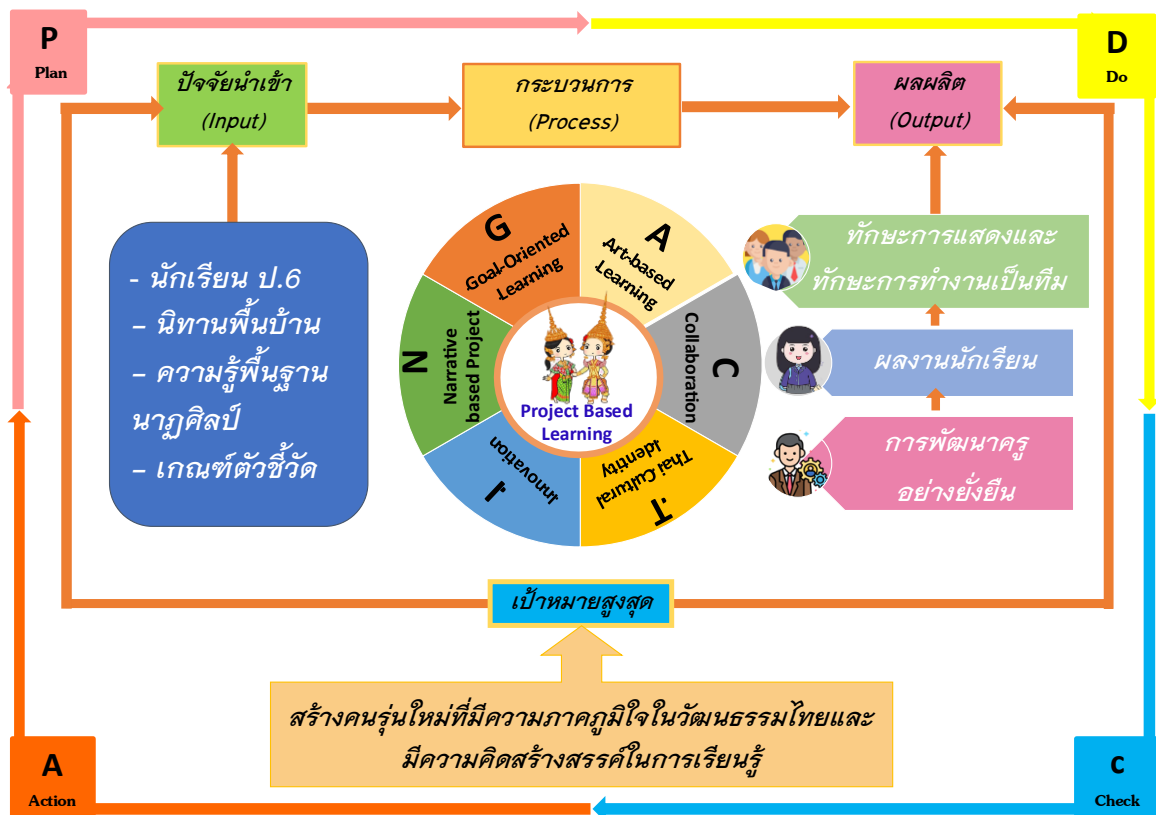

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” มาจากการผสมผสานหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดทางการศึกษาที่หลากหลาย เพื่อสร้างรูปแบบ การเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อย่างสมบูรณ์ โดยใช้ หลักการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Student-Centered Learning) ให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ ด้วยตนเองผ่านการเรียนการสอนแบบโครงงาน (Project-Based Learning) ที่ให้ผู้เรียนสร้างกระบวนการ

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ขัดเงางาม

เรียนรู้อย่างลึกซึ้ง (Arts-Based Learning) ที่ใช้ศิลปะเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้และแสดงออก การเรียนรู้เชิงวัฒนธรรม (Cultural Learning) ที่เชื่อมโยงอัตลักษณ์และภูมิปัญญาท้องถิ่น และการเรียนรู้ผ่านการเล่าเรื่อง (Narrative-Based Learning) ที่ใช้เรื่องเล่าสร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิต ซึ่งสอดคล้องกับหลักการเรียนผ่านการปฏิบัติ (Learning by Doing) ที่เน้นประสบการณ์ตรงในการเคลื่อนไหว การรำ และการสร้างสรรค์ผลงานและการเรียนรู้แบบบูรณาการที่เชื่อมโยงความรู้หลายศาสตร์เข้าด้วยกัน รวมทั้งการอนุรักษ์และสร้างสรรค์ที่รักษาแก่นแท้ของวัฒนธรรมไทยไว้ และในขณะเดียวกันก็ส่งเสริมนวัตกรรมใหม่ โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ด้วยตนเองบนพื้นฐานศิลปะ นอกจากนี้ยังนำแนวคิดทักษะศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะ 4C ได้แก่ การคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ การสื่อสาร และการทำงานร่วมกัน มาบูรณาการในกระบวนการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกและมีส่วนร่วมได้หลากหลายรูปแบบ การผสมผสานหลักการ ทฤษฎี และแนวคิดที่หลากหลายเหล่านี้ทำให้ "ACTING Model" เป็นนวัตกรรมการเรียนรู้ในเชิงวิชาการ ที่ตอบสนองธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนวัยประถมศึกษาสืบทอดวัฒนธรรมไทยอย่างสร้างสรรค์ พัฒนาทักษะศตวรรษที่ 21 และเชื่อมโยงการเรียนรู้กับชีวิตจริง เป็นการสร้างการเรียนรู้แบบองค์รวมที่ครอบคลุมทุกมิติของการพัฒนาผู้เรียนอย่างสมบูรณ์

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน ด้วยกระบวนการ "ACTING Model" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ขัดเงางาม

ขั้นตอนหรือวิธีการสร้าง/พัฒนานวัตกรรม

การสร้างนวัตกรรมในครั้งนี้มุ่งเพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน รูปแบบ "ACTING Model" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ศึกษาได้นำทฤษฎีวงจรเดมมิง (PDCA) เพื่อให้การดำเนินงานพัฒนานวัตกรรมให้ประสบความสำเร็จทั้ง 4 ขั้นตอน มีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

P: Plan ขั้นการวางแผนการสร้างนวัตกรรม

1. วิเคราะห์สภาพปัญหา

1.1 ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้ พบว่าครูยังคงยึดรูปแบบวิธีการสอนแบบบรรยายโดยครูเป็นศูนย์กลางที่เน้นการพูดบรรยายถ่ายทอดเนื้อหาสาระ มากกว่าสอนในรูปแบบอื่น การสอนด้วยวิธีการแบบนี้ทำให้นักเรียนเป็นฝ่ายรับรู้ (passive learner) ซึ่งจะมีผลให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่มีความสามารถในเชิงการคิด ประดิษฐ์สร้างสรรค์ผลงานได้น้อย (passive ability) บรรยากาศของการสอนแบบบรรยายนอกจากจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ขาดความสนใจแล้ว ยังเป็นการปิดกั้นความคิดและสติปัญญาของนักเรียนให้อยู่ในขอบเขตจำกัดอีกด้วย แต่ถ้าครูผู้สอนได้ศึกษา ค้นหาวิธีการหรือนวัตกรรมจัดการ เรียนรู้ที่เน้นผู้เป็นสำคัญ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนมีบทบาทในการเรียนรู้มากขึ้น และเป็นฝ่ายลงมือปฏิบัติมากขึ้น (active learner) ก็จะทำให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่สามารถคิด ประดิษฐ์สร้างสรรค์ผลงานได้มากขึ้น (active ability) ดังนั้น การนำนวัตกรรมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้จึงช่วยแก้ปัญหาเรื่องวิธีการจัดการเรียนรู้

1.2 ปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนเนื้อหาวิชาบทเรียนนาฏศิลป์มีทั้งทฤษฎีและปฏิบัติเนื่องจากเป็นวิชา ที่เกี่ยวกับการแสดงและการรำ ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจึงมีทั้งการสอนแบบอภิปรายและสอนปฏิบัติลงมือทำโดยใช้เทปวีดีทัศน์ชุดฝึกกิจกรรม ชุดฝึกทักษะ ในเวลาสอนนั้น เด็กจะเรียนตามครูผู้สอนตามการสอนมีนักเรียนเรียนรู้ตามทันและประกอบกับนักเรียนบางส่วนนั้น ไม่เข้าใจบทเรียนนั้นๆ เนื่องจากนักเรียนไม่ได้เข้าเรียนในชั่วโมงปฏิบัติรำนักเรียนตามเพื่อนไม่ทันและหลังจากผ่านไปหนึ่งสัปดาห์กลับมาเรียนใหม่นักเรียนบางคนไม่สามารถ จดจำรายละเอียดท่ารำ ในแต่ละเพลงที่ครูผู้สอนได้สอนในสัปดาห์ที่แล้วจึงเป็นปัญหาหลักในรายวิชานี้

1.3 ปัญหาเกี่ยวกับสื่อ อุปกรณ์การจัดการเรียนรู้ ในบางเนื้อหาไม่มีสื่อ อุปกรณ์การจัดการเรียนรู้จำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้ ทำให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชายาก

1.4 นักเรียนบางคนขาดแรงจูงใจในการเรียน จึงไม่ให้ความสนใจต่อการเรียนและเรียนรู้ได้ช้า

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ "ACTING Model" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ขัดเงางาม

จากปัญหาดังกล่าว ผู้ศึกษาจึงพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model" เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ส่งผลให้ผู้เรียนสนุกในการเรียนรู้และไม่น่าเบื่อ

2. ศึกษาหลักการ ทฤษฎี แนวคิดในการพัฒนานวัตกรรม

2.1 ศึกษาและวิเคราะห์ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์) มุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้และเข้าใจองค์ประกอบนาฏศิลป์ สามารถแสดงภาษาท่า นาฏยศัพท์พื้นฐาน สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงนาฏศิลป์ และการละครง่าย ๆ ถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ และสามารถออกแบบเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงง่าย ๆ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์และการละครกับสิ่งที่ประสบในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง และบรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่อนาฏศิลป์ รู้และเข้าใจความสัมพันธ์และประโยชน์ของนาฏศิลป์และการละคร สามารถเปรียบเทียบการแสดงประเภทต่าง ๆ ของไทยในแต่ละท้องถิ่น และสิ่งที่การแสดงสะท้อนวัฒนธรรมประเพณีเห็นคุณค่าการรักษาและสืบทอดการแสดงนาฏศิลป์ไทย

2.2 ศึกษาตัวชี้วัดระหว่างทาง และตัวชี้วัดปลายทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (นาฏศิลป์)ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ฉบับปรับปรุง 2566

ตัวชี้วัดระหว่างทาง:

- สามารถแสดงท่ารำพื้นฐานได้อย่างถูกต้องตามแบบแผน
- สามารถอธิบายลักษณะของดนตรีและเพลงที่ใช้ประกอบการแสดงนาฏศิลป์ได้
- สามารถสร้างสรรค์ท่ารำง่าย ๆ โดยประยุกต์จากท่ารำพื้นฐานได้
- สามารถบอกความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยที่มีต่อวัฒนธรรมไทยได้

ตัวชี้วัดปลายทาง:

- สามารถแสดงนาฏศิลป์ประเภทต่างๆ ได้อย่างสวยงามและถูกต้องตามแบบแผน
- สามารถวิเคราะห์และประเมินการแสดงนาฏศิลป์ได้
- สามารถสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์ได้อย่างสร้างสรรค์และมีคุณภาพ
- สามารถอนุรักษ์และเผยแพร่นาฏศิลป์ไทยได้

2.3 ศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงานเป็นฐาน

การจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน (Project-Based Learning) หมายถึง การจัดการเรียนรู้ที่มีครูเป็นผู้กระตุ้นเพื่อนำความสนใจที่เกิดจากตัวนักเรียนมาใช้ในการทำกิจกรรมค้นคว้าหาความรู้ด้วยตัวนักเรียนเอง นำไปสู่การเพิ่มความรู้ที่ได้จากการลงมือปฏิบัติ การฟังและการสังเกตจากผู้เชี่ยวชาญ โดยนักเรียนมีการเรียนรู้ผ่านกระบวนการทำงานเป็นกลุ่ม ที่จะนำมาสู่การสรุปความรู้ใหม่ มีการเขียน

กระบวนการจัดทำโครงงานและได้ผลการจัดกิจกรรมเป็นผลงานแบบรูปธรรม (ดุขฎิ โยเหลาและคณะ, 2557: 19-20)

การเรียนรู้แบบโครงงาน เป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่มีผู้ให้ความสนใจมากในปัจจุบัน McDonell (2007) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้แบบโครงงานเป็นรูปแบบหนึ่งของ Child- centered Approach ที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำงานตามระดับทักษะที่ตนเองมีอยู่ เป็นเรื่องที่สนใจและรู้สึกสบายใจที่จะทำ นักเรียนได้รับสิทธิในการเลือกที่จะตั้งคำถามอะไร และต้องการผลผลิตอะไรจากการทำงานชิ้นนี้ โดยครูทำหน้าที่เป็นผู้สนับสนุนอุปกรณ์และจัดประสบการณ์ให้แก่แก่นักเรียน สนับสนุนการแก้ไขปัญหา และสร้างแรงจูงใจแก่นักเรียน

การเรียนรู้แบบโครงงานนั้น มีแนวคิดสอดคล้องกับ John Dewey เรื่อง “learning by doing” ซึ่งได้กล่าวว่า “Education is a process of living and not a preparation for future living.” (Dewey John, 1897: 79 cite in Douladeli Efstratia, 2014) ซึ่งเป็นการเน้นการจัดการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ชีวิตขณะที่เรียน เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับหลักพัฒนาการคิดของ Bloom ทั้ง 6 ขั้น คือ ความรู้ความจำ (Remembering) ความเข้าใจ (understanding) การประยุกต์ใช้ (Applying) การวิเคราะห์ (Analyzing) การประเมินค่า (Evaluating) และการคิดสร้างสรรค์ (Creating) ซึ่งการจัดการเรียนรู้แบบใช้โครงงานเป็นฐาน นั้นจึงเป็นอีกรูปแบบหนึ่งที่ถือได้ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเนื่องจากผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะต่างๆด้วยตนเอง ทุกขั้นตอน โดยมีครูเป็นผู้จัดประสบการณ์การเรียนรู้

แนวคิดขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งได้นำเสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน ไว้ 4 ขั้นตอน ดังนี้

ภาพขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบโครงงาน สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาและกระทรวงศึกษาธิการ

1. ขั้นนำเสนอ หมายถึง ขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนศึกษาใบความรู้ กำหนดสถานการณ์ ศึกษาสถานการณ์ เล่นเกม ดูรูปภาพ หรือผู้สอนใช้เทคนิคการตั้งคำถามเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้แต่ละแผน เช่น สาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรและสาระการเรียนรู้ที่เป็นขั้นตอนของโครงงานเพื่อใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการเรียนรู้

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ขัดเงางาม

2. ขั้นวางแผน หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนร่วมกันวางแผน โดยการระดมความคิด อภิปรายหาหรือข้อสรุปของกลุ่ม เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

3. ขั้นปฏิบัติ หมายถึง ขั้นที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม เขียนสรุปรายงานผลที่เกิดขึ้นจากการวางแผนร่วมกัน

4. ขั้นประเมินผล หมายถึง ขั้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง โดยให้บรรลุจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้ โดยมีผู้สอน ผู้เรียนและเพื่อนร่วมกันประเมิน

2.4 ศึกษาทักษะกระบวนการคิดเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (3R 8C)

ทักษะกระบวนการคิดเพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 (3R 8C) เป็นกรอบแนวคิดที่พัฒนาขึ้นโดย Partnership for 21st Century Skills (P21) เพื่อเตรียมความพร้อมของผู้เรียนให้สามารถเจริญเติบโตในโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและซับซ้อน กรอบแนวคิดนี้ประกอบด้วยทักษะพื้นฐาน 3R และทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 จำนวน 8C

3R: ทักษะพื้นฐาน ประกอบด้วย Reading (การอ่าน) ที่เน้นความเข้าใจและการตีความข้อมูล Writing (การเขียน) สำหรับการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ และ Arithmetic (การคำนวณ) ที่รวมทักษะคณิตศาสตร์และการคิดเชิงตัวเลข ทักษะเหล่านี้เป็นรากฐานสำคัญที่ผู้เรียนต้องมีความแข็งแกร่งก่อนจะพัฒนาทักษะระดับสูงต่อไป

8C: ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 แบ่งเป็นสองกลุ่มหลัก กลุ่มแรกคือทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม ได้แก่ Critical Thinking (การคิดเชิงวิพากษ์) เป็นความสามารถในการวิเคราะห์และประเมินข้อมูลอย่างมีเหตุผล Creative Thinking (การคิดสร้างสรรค์) เป็นการสร้างแนวคิดใหม่และแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ Communication (การสื่อสาร) เป็นการถ่ายทอดความคิดอย่างชัดเจน และ Collaboration (การทำงานร่วมกัน) เป็นความสามารถในการทำงานเป็นทีม

กลุ่มที่สองคือทักษะการใช้ชีวิตและอาชีพ ประกอบด้วย Curiosity (ความอยากรู้อยากเห็น) เป็นแรงขับเคลื่อนการเรียนรู้ตลอดชีวิต Initiative (ความคิดริเริ่ม) เป็นการเริ่มต้นและดำเนินการด้วยตนเอง Persistence (ความพากเพียร) เป็นการยืนหยัดไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค และ Adaptability (ความสามารถในการปรับตัว) เป็นการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงได้อย่างยืดหยุ่น

ทักษะเหล่านี้มีความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสำหรับเศรษฐกิจฐานความรู้ การเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพ และการดำรงชีวิตในสังคมที่เชื่อมต่อกันทั่วโลก การพัฒนาทักษะเหล่านี้ต้องอาศัยการบูรณาการเข้าสู่หลักสูตรการศึกษา การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และการประเมินผลที่เน้นการปฏิบัติจริง นอกจากนี้ยังต้องมีการพัฒนาครูและระบบสนับสนุนที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและประสบความสำเร็จในอนาคต

D: Do ขั้นการออกแบบและการสร้างนวัตกรรม

การออกแบบนวัตกรรม

การเลือกรูปแบบการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model" สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model" โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งเป็นช่วงวัยที่เหมาะสมในการปลูกฝังความคิดสร้างสรรค์และทักษะการแสดงออก นักเรียนในระดับชั้นนี้มีพัฒนาการทางความคิดและร่างกายที่พร้อมสำหรับการเรียนรู้ที่ซับซ้อนขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้เข้ากับประสบการณ์ชีวิตได้ดี ซึ่งนวัตกรรมนี้จะช่วยแก้ปัญหาการขาดแรงจูงใจในการเรียนนาฏศิลป์ และส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยในบริบทร่วมสมัย ผลที่คาดว่าจะได้รับไม่เพียงแต่จะพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังจะช่วยเสริมสร้างทักษะการคิดวิเคราะห์ การทำงานเป็นทีม และความมั่นใจในการแสดงออก ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ผ่านกิจกรรมการใช้โครงงานเป็นฐาน และการส่งเสริมทักษะทางนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์ จะช่วยสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ที่มีความหมายและมีคุณค่าสำหรับนักเรียน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาตนเองต่อไปในอนาคต จึงได้ออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการศึกษา ประกอบด้วย

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model" จำนวน 10 แผน
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model" จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ
3. แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ "ACTING Model"

การสร้างนวัตกรรม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างนวัตกรรม ดังนี้

1. ศึกษาพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ.2562 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) และศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างโมเดลคำว่า “ACTING” และให้ความหมายของชื่อย่อแต่ละตัวอักษรที่สะท้อนแนวคิดการเรียนรู้ที่เน้นการลงมือปฏิบัติอย่างมีความหมาย โดยมีองค์ประกอบ 6 ด้านดังนี้

ตัวอักษร	ความหมาย	อธิบายเพิ่มเติม
A = Art-based Learning	การเรียนรู้บนพื้นฐานศิลปะ	ใช้นาฏศิลป์ไทยเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้
C = Collaboration	การทำงานร่วมกัน	เน้นการทำงานกลุ่ม ฝึกการสื่อสารและการมีส่วนร่วม
T = Thai Cultural Identity	อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทย	เชื่อมโยงเรื่องราวท้องถิ่นและภูมิปัญญาไทย
I = Innovation	ความคิดสร้างสรรค์	สร้างทำรำใหม่หรือดัดแปลงจากรำไทยอย่างสร้างสรรค์
N = Narrative-based Project	การเล่าเรื่องเป็นฐาน	ใช้เรื่องเล่าท้องถิ่นเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างผลงาน
G = Goal-Oriented Learning	การเรียนรู้แบบมุ่งเป้าหมาย	มีกระบวนการชัดเจน ตั้งเป้าหมายและประเมินผลงานได้

3. กำหนดแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหน่วยการเรียนรู้และสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอนรูปแบบ “ACTING Model” ดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่	เรื่อง	เวลา(ชม.)	ACTING Model ที่เน้น
ระยะที่ 1 : การสำรวจและเรียนรู้พื้นฐาน (4 ชั่วโมง)			
1	ค้นพบนาฏศิลป์ไทยผ่านเรื่องราวในท้องถิ่น	1	A + T + N
2	ทำรำพื้นฐาน (นาฏยศัพท์และภาษาท่า)	1	A + C + T
3	การนำเสนอข้อมูลและออกแบบการแสดง	1	N + I + C + G
4	การทบทวนและประยุกต์ทำรำ	1	A + I + T + G
ระยะที่ 2: การสร้างสรรค์และฝึกซ้อม (4 ชั่วโมง)			
5	การจัดทำอุปกรณ์ประกอบการแสดงและเครื่องแต่งกาย	1	I + C + T + A
6	การฝึกซ้อมเต็มรูปแบบ (รอบที่ 1)	1	A + C + G
7	การปรับปรุงและฝึกซ้อมรอบสุดท้าย	1	G + I + A + C
8	การแสดงต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น	1	A + T + G + C
ระยะที่ 3: การนำเสนอและสะท้อน (2 ชั่วโมง)			
9	การนำเสนอและอธิบายผลงาน	1	C + N + G
10	การสะท้อนและการแสดงสำหรับชุมชน	1	T + G + C + A

4. เขียนแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน โดยแต่ละแผนประกอบด้วย สาระ / มาตรฐาน / ตัวชี้วัด สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ แหล่งการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล

5. สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 1 ฉบับ ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด จำนวน 5 ข้อ

6. สร้างแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” สำหรับผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อยและเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100)

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเงางาม

C: Check การตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการหาคุณภาพของนวัตกรรมทางการศึกษา ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมก่อนนำไปใช้จริง จำนวน 5 ท่าน (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญภาคผนวก หน้า 31)โดยมีรายการประเมิน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ฐานศิลปไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 10 แผน โดยการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100) ดังนี้
2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานศิลปไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม สำนวนภาษาที่ใช้แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป
3. แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert)

A: Act ประเมินเพื่อดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข นำไปใช้

นำผลมาปรับปรุง

นำข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญไปปรับปรุงลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการสรุปองค์ความรู้ของผู้เรียนในแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้บางแผนให้มีความชัดเจนและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ และข้อเสนอแนะแบบสอบถามความพึงพอใจปรับข้อคำถามบางข้อ ให้มีความชัดเจนและอ่านแล้วเข้าใจง่าย ตรวจสอบอีกครั้งแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริง

การนำนวัตกรรมไปใช้

นำนวัตกรรมเรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานศิลปไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน จำนวน 10 แผน ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 19 คน

การหาคุณภาพของนวัตกรรม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการหาคุณภาพของนวัตกรรมทางการศึกษา ด้วยการให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบคุณภาพของนวัตกรรมก่อนนำไปใช้จริง จำนวน 5 ท่าน (รายชื่อผู้เชี่ยวชาญภาคผนวก หน้า 31)โดยมีรายการประเมิน ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ฐานภูมิปัญญาไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 10 แผน

1.1 นำแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ (จำนวน 5 ท่าน เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเป็น 5 ระดับ ดังนี้

คะแนน 5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
คะแนน 4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
คะแนน 3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
คะแนน 2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
คะแนน 1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.2 นำผลการประเมินความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ระดับความเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100) ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับคะแนนเฉลี่ย	2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับคะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

2. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานภูมิปัญญาไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” จำนวน 1 ฉบับ จำนวน 10 ข้อ

2.1 นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถาม สำนวนภาษาที่ใช้แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พิจารณาค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งผลปรากฏว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะในการปรับข้อคำถามบางข้อ ให้มีความชัดเจนและอ่านแล้วเข้าใจง่าย

2.2 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้วไปใช้สอบถามกับนักเรียนที่เคยเรียนเนื้อหาใหม่มาก่อนและไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/4 โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2568 จำนวน 25 คน จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟ่า ตามวิธีของ Cronbach

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเจนงาม

2.3 ตรวจสอบแบบสอบถามความพึงพอใจอีกครั้งแล้วจัดทำเป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับการทดลองจริง

3. แบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”

3.1 สร้างแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่าตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อยและเหมาะสมน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100)

3.2 นำแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความถูกต้องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.3 ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม แล้วจัดพิมพ์เป็นแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อนำไปประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ต่อไป

3.4 นำแบบประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดการให้คะแนนเป็น 5 ระดับ

3.5 นำผลการประเมินไปหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเทียบกับเกณฑ์ระดับความเหมาะสม (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 99 - 100)

การนำนวัตกรรมไปใช้ในการพัฒนา/แก้ปัญหา

นำนวัตกรรมเรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน จำนวน 10 แผน ไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/5 จำนวน 21 คน รายละเอียดกิจกรรม ดังนี้

แผนการเรียนรู้ที่ 1 ค้นพบนาฏศิลป์ไทยผ่านเรื่องราวในท้องถิ่น (ACTING Model ที่เน้น A + T + N)

นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ผ่านการเล่น "เมื่อไหร่จะพูด เมื่อไหร่จะเต้น" สามารถใช้ท่าไหว้และทำนองขัดสมาธิได้อย่างเหมาะสม มีส่วนร่วมในการชมวิดีโอนาฏศิลป์ไทยด้วยความสนใจ และร่วมระดมสมองหาเรื่องราวท้องถิ่นที่รู้จักอย่างกระตือรือร้น สามารถอธิบายความหมายเบื้องต้นของนาฏศิลป์ไทย แยกแยะประเภทของนาฏศิลป์ไทยได้ สามารถเล่าเรื่องราวท้องถิ่นที่รู้จักได้อย่างน้อย 2-3 เรื่อง และเลือกเรื่องราวสำหรับโครงงานกลุ่มพร้อมเหตุผลที่สมเหตุสมผล แสดงความภาคภูมิใจในมรดกทางวัฒนธรรมไทย

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเจนงาม

แผนการเรียนรู้ที่ 2 ทำรำพื้นฐาน (นาฏยศัพท์และภาษาท่า) (ACTING Model ที่เน้น A + C + T)

นักเรียนได้เรียนรู้การปฏิบัตินาฏยศัพท์และภาษาท่า ด้วยความสนุกสนาน ตั้งใจฟังการสอนท่าเดิน ท่ายืน และท่ามือพื้นฐาน พยายามฝึกซ้อมและช่วยเหลือกันในกลุ่ม และแสดงความพยายามในการประสานท่าทางกับจังหวะดนตรีไทย สามารถปฏิบัติท่ารำพื้นฐานได้ถูกต้องอย่างน้อย 80% ประกอบด้วย ท่าเดิน ท่ายืน ท่านั่ง และท่ามือพื้นฐาน เข้าใจหลักการทรงตัวและการเคลื่อนไหวแบบไทย สามารถฟังจังหวะและประสานท่าทางได้ในระดับเบื้องต้น

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ขัดนางาม

แผนการเรียนรู้ที่ 3 การนำเสนอข้อมูลและออกแบบการแสดง (ACTING Model ที่เน้น N + I + C + G)

นักเรียนนำเสนอเรื่องราวที่เลือกด้วยความมั่นใจและชัดเจน ร่วมกันวิเคราะห์องค์ประกอบเรื่องราว (ตัวละคร เหตุการณ์ บทเรียน) อย่างลึกซึ้ง แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบการแสดง และเครื่องแต่งกายเบื้องต้น ทำงานร่วมกันในกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ และวางแผนการนำเสนอ 3-5 นาทีได้อย่างสมบูรณ์ สามารถนำเสนอข้อมูลเรื่องราวท้องถิ่นได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ ออกแบบการแสดงที่สร้างสรรค์และเหมาะสมกับเรื่องราว วางแผนการใช้เครื่องแต่งกายและอุปกรณ์ประกอบการแสดง กำหนดเป้าหมายการแสดงที่ชัดเจนและวัดผลได้

แผนการเรียนรู้ที่ 4 การทบทวนและประยุกต์ทำซ้ำ (ACTING Model ที่เน้น A + I + T + G)

นักเรียนทบทวนทำซ้ำพื้นฐานด้วยความคล่องแคล่วมากขึ้น แสดงความก้าวหน้าเมื่อเปรียบเทียบกับชั่วโมงที่แล้ว เข้าใจความหมายของท่าทางไทยแต่ละท่าและสามารถอธิบายได้ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์และดัดแปลงท่าทางให้เข้ากับเรื่องราว สร้างท่าทางใหม่จากการผสมผสานท่าพื้นฐาน และใช้ท่าทางในการเล่าเรื่องได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงออกถึงความคิดสร้างสรรค์และทำงานร่วมกันได้อย่างดี

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเจนงาม

แผนการเรียนรู้ที่ 5 การสร้างฉากและเครื่องแต่งกาย (ACTING Model ที่เน้น I + C + T + A)

นักเรียนแสดงความสนใจในการทำศิลปะจากวัสดุเหลือใช้และเข้าใจแนวคิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ตั้งใจเรียนรู้เทคนิคการทำหัวโขนและหน้ากากเบื้องต้น ร่วมกันแบ่งหน้าที่ในการสร้างฉาก เครื่องแต่งกาย และอุปกรณ์การแสดงอย่างเป็นระบบ ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการดัดแปลงวัสดุธรรมชาติให้เป็นอุปกรณ์การแสดง และให้ข้อเสนอแนะซึ่งกันและกัน มีทักษะการทำงานเป็นทีมและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ผลงานมีความสวยงามและเหมาะสมกับการแสดง รวมถึงมีจิตสำนึกในการใช้ทรัพยากรอย่างยั่งยืน

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ขัดเงางาม

แผนการเรียนรู้ที่ 6 การฝึกซ้อมเต็มรูปแบบ (รอบที่ 1) (ACTING Model ที่เน้น A + C + G)

นักเรียนสามารถฝึกซ้อมการแสดงแบบเต็มรูปแบบได้อย่างสมบูรณ์ เรียนรู้การประสานงานในกลุ่มและการทำงานเป็นทีม ระบุจุดบกพร่องและจุดที่ต้องปรับปรุงในการแสดงได้อย่างชัดเจน เข้าใจเทคนิคการแสดงบนเวทีเบื้องต้น แสดงความมั่นใจในการแสดงมากขึ้น และมีทักษะการให้ข้อเสนอแนะที่สร้างสรรค์แก่เพื่อน

แผนการเรียนรู้ที่ 7 การปรับปรุงและฝึกซ้อมรอบสุดท้าย (ACTING Model ที่เน้น G + I + A + C)

นักเรียนได้ทบทวนและแก้ไขจุดบกพร่องจากการฝึกซ้อมรอบที่แล้วอย่างเป็นระบบ มีวางแผนการแก้ไขร่วมกันในกลุ่ม เรียนรู้เทคนิคการแสดงขั้นสูง ฝึกซ้อมจนเกิดความคล่องแคล่วและมีความมั่นใจ เตรียมความพร้อมสำหรับการนำเสนออย่างครบถ้วน ใช้เทคนิคการแสดงขั้นสูงได้เหมาะสม และสร้างจุดเด่นพิเศษที่น่าประทับใจในการแสดง

แผนการเรียนรู้ที่ 8 การแสดงต่อหน้าเพื่อนร่วมชั้น (ACTING Model ที่เน้น A + T + G + C)

นักเรียนสามารถแสดงผลงานต่อหน้าผู้ชมได้อย่างสมบูรณ์และมั่นใจ แสดงความภาคภูมิใจในผลงานและมรดกทางวัฒนธรรมไทย ปฏิบัติมารยาทการแสดงและการชมแบบไทยได้ถูกต้อง สื่อสารเรื่องราวท้องถิ่นผ่านนาฏศิลป์ไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเมินผลงานของตนเองและเพื่อนอย่างสร้างสรรค์ และแสดงทักษะการทำงานเป็นทีมในระดับสูง

แผนการเรียนรู้ที่ 9 การนำเสนอและอธิบายผลงาน (ACTING Model ที่เน้น C + N + G)

นักเรียนสามารถนำเสนอกระบวนการทำงานและผลลัพธ์ได้อย่างชัดเจนและน่าสนใจ อธิบายการเรียนรู้และการพัฒนาของตนเองได้อย่างลึกซึ้ง ตอบคำถามและรับฟังข้อเสนอแนะได้อย่างเหมาะสม แสดงความเข้าใจในกระบวนการเรียนรู้ผ่านโมเดล ACTING มีทักษะการสื่อสารและการนำเสนอที่ดี และสามารถประเมินผลงานของตนเองและผู้อื่นอย่างเป็นธรรม

แผนการเรียนรู้ที่ 10 การสะท้อนและการแสดงสำหรับชุมชน (ACTING Model ที่เน้น T + G + C + A)

นักเรียนสามารถสะท้อนการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างลึกซึ้งและซื่อสัตย์ แสดงต่อหน้าผู้ปกครองและชุมชนด้วยความมั่นใจและภาคภูมิใจสูงสุด ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยและเรื่องราวท้องถิ่นสู่ชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงความตระหนักและเห็นคุณค่าของมรดกทางวัฒนธรรมไทย มีความภาคภูมิใจในตนเอง ในผลงาน และในเอกลักษณ์ความเป็นไทย

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเงางาม

ผลการใช้นวัตกรรม

จากการใช้นวัตกรรม เรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน พบว่าผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในทางบวกอย่างชัดเจน ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ด้านการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทย

ได้เรียนรู้และเข้าใจคุณค่าของนาฏศิลป์ไทยอย่างลึกซึ้ง ไม่เพียงแค่ท่าทางและการเคลื่อนไหว แต่รวมถึงประวัติศาสตร์ ความหมาย และความสำคัญทางวัฒนธรรม ผ่านการศึกษาเรื่องราวเบื้องหลังของการแสดงแต่ละประเภท การแต่งกาย เครื่องดนตรี อุปกรณ์ประกอบการแสดง และบทบาทของนาฏศิลป์ในสังคมไทยในอดีตและปัจจุบัน ทำให้เกิดความซาบซึ้งและความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับศิลปะวัฒนธรรมไทย และยังช่วยพัฒนาทักษะการแสดงและการเคลื่อนไหว การฝึกผ่าน “ACTING Model” ช่วยให้นักเรียนมีความชำนาญในการเคลื่อนไหวตามจังหวะดนตรี การควบคุมร่างกาย และการแสดงออกทางอารมณ์ พร้อมทั้งพัฒนาความสามารถในการประสานงานระหว่างมือ เท้า และดวงตา รวมถึงความสามารถในการจดจำท่าทางและลำดับการแสดงที่ซับซ้อน เสริมสร้างความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ไทย นักเรียนเกิดความรักและหวงแหนมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ เมื่อได้สัมผัสและเข้าใจความงดงามของนาฏศิลป์ไทยผ่านการปฏิบัติจริง เกิดความตระหนักถึงคุณค่าและเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเจนงาม

วัฒนธรรมไทย พร้อมทั้งมีความมั่นใจในการนำเสนอศิลปะวัฒนธรรมไทยให้กับบุคคลอื่น ทั้งในโรงเรียน และหน่วยงานภายนอก

2. ด้านทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21

พัฒนาทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ การประยุกต์นาฏศิลป์ไทยในรูปแบบใหม่ผ่านโครงงานกระตุ้นให้นักเรียนคิดนอกกรอบและสร้างสรรค์ผลงานที่แปลกใหม่ ผ่านการสร้างเรื่องราวใหม่ การปรับปรุงท่าทาง การผสมผสานดนตรีสมัยใหม่ การใช้เทคโนโลยีประกอบการแสดง รวมถึงการสร้างฉากและเครื่องแต่งกายที่มีเอกลักษณ์ ทำให้นักเรียนได้ฝึกการคิดเชิงนวัตกรรมและมีจินตนาการที่กว้างไกล พร้อมทั้งเรียนรู้การแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์

เสริมสร้างทักษะการทำงานร่วมกัน การทำโครงงานเป็นกลุ่มช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสาร การประสานงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน นักเรียนเรียนรู้การแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การยอมรับความแตกต่าง การให้ความร่วมมือ และการสร้างสรรค์ผลงานร่วมกัน ทักษะเหล่านี้สำคัญมากในการทำงานและการใช้ชีวิตในสังคมยุคปัจจุบัน รวมถึงการพัฒนาภาวะผู้นำและผู้ตาม พัฒนาทักษะการนำเสนอ นักเรียนได้ฝึกการนำเสนอผลงานต่อหน้าผู้อื่นอย่างมีความมั่นใจ ผ่านการแสดงนาฏศิลป์และการอธิบายผลงานโครงงาน เรียนรู้การใช้ภาษาที่เหมาะสม การจัดลำดับเนื้อหา การใช้สื่อประกอบ และการตอบคำถาม พร้อมทั้งพัฒนาทักษะการสื่อสารทั้งทางวาจาและการใช้ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ ความสามารถในการดึงดูดความสนใจของผู้ฟัง และการจัดการกับความเครียด ความตื่นเต้นขณะนำเสนอได้เป็นอย่างดี

3. ด้านพัฒนาการทางร่างกายและจิตใจ

เสริมสร้างสุขภาพกายและใจ การเคลื่อนไหวในนาฏศิลป์ช่วยพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ ความยืดหยุ่น และการทรงตัว พร้อมทั้งช่วยลดความตึงเครียด การฝึกฝนท่าทางนาฏศิลป์ช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งของกล้ามเนื้อหลัก พัฒนาการประสานงานของระบบประสาท กล้ามเนื้อ และการรับรู้ทางประสาทสัมผัส นอกจากนี้ยังช่วยเผาผลาญพลังงาน เพิ่มความอดทน และสร้างความผ่อนคลายทางจิตใจผ่านดนตรีที่ไพเราะและการเคลื่อนไหวที่สอดคล้องกับบทเพลง

พัฒนาความมั่นใจในตนเอง การแสดงและนำเสนอผลงานช่วยสร้างความมั่นใจและความกล้าแสดงออก เมื่อนักเรียนได้รับการชื่นชมจากผู้อื่นและเห็นผลสำเร็จของการฝึกซ้อม จะเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและความเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง ส่งผลให้กล้าที่จะเผชิญกับความท้าทายใหม่ๆ และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนรู้ในวิชาอื่นๆ รวมถึงการพัฒนาบุคลิกภาพที่โดดเด่นและน่าสนใจเสริมสร้างระเบียบวินัย การฝึกฝนท่าทางที่ต้องใช้ความแม่นยำและความอดทนช่วยปลูกฝังระเบียบวินัย นักเรียนเรียนรู้การตรงต่อเวลา การเตรียมความพร้อม การฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ และการมีสมาธิในการปฏิบัติ คุณลักษณะเหล่านี้จะถูกนำไปปรับใช้กับกิจกรรมอื่นๆ ในชีวิตประจำวัน ทำให้เป็นนักเรียนเป็นบุคคลที่มีระเบียบแบบแผนและความรับผิดชอบสูง พร้อมทั้งเรียนรู้การควบคุมอารมณ์และการมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งที่ทำ

สรุปผลการใช้วัตรกรรมและการอภิปรายผล

การศึกษา เรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน รูปแบบ "ACTING Model" และเพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน รูปแบบ “ACTING Model” ผู้ศึกษาขอสรุปผลการใช้วัตรกรรม ดังต่อไปนี้

1. การสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล (นักเรียนจำนวน 27 คน)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ (จำนวนคน)			ระดับคุณภาพ (ร้อยละ)		
		3	2	1	3	2	1
1	ความสนใจในการทำกิจกรรม	20	7	0	74.07	25.93	0.00
2	การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	20	7	0	74.07	25.93	0.00
3	การตอบคำถาม	25	2	0	92.59	7.41	0.00
4	การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น	22	5	0	81.48	18.52	0.00
5	ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	27	0	0	100	0.00	0.00

จากตาราง ผลการสังเกตพฤติกรรมรายบุคคล พบว่าพฤติกรรมทุกด้านของนักเรียน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับ ดี โดยการทำงานที่ได้รับมอบหมาย เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากที่สุดเป็น ลำดับที่ 1 คือ ร้อยละ 100 การตอบคำถาม เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากเป็นลำดับที่ 2 คือ ร้อยละ 92.59 การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากเป็นลำดับที่ 3 คือ ร้อยละ 81.48 ความสนใจในการทำกิจกรรม และการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เป็นพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติได้มากเป็นลำดับสุดท้าย คือ ร้อยละ 74.07

2. การสังเกตพฤติกรรมรายกลุ่ม (แบ่งเป็น 3 กลุ่ม)

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ (จำนวนกลุ่ม)				ระดับคุณภาพ (ร้อยละ)			
		4	3	2	1	4	3	2	1
1	การวางแผนการทำงาน	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
2	ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
3	มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	2	1	0	0	66.67	33.33	0.00	0.00
4	การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
	รวม	13	2	0	0	86.67	13.33	0.00	0.00

จากตาราง ผลการสังเกตพฤติกรรมรายกลุ่ม พบว่า พฤติกรรมด้านการวางแผนการทำงาน ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย และการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาเป็นด้านความร่วมมือในการทำงาน และการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็น ร้อยละ 66.67 ซึ่งถือว่าในภาพรวมพฤติกรรมทั้ง 5 ด้าน อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 86.67

3. การประเมินการแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์รายกลุ่ม

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับคุณภาพ (กลุ่ม)				ระดับคุณภาพ (ร้อยละ)			
		4	3	2	1	4	3	2	1
1	ทักษะการแสดง	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
2	ความคิดสร้างสรรค์	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
3	การเชื่อมโยงวัฒนธรรม	2	1	0	0	66.67	33.33	0.00	0.00
4	การทำงานร่วมกัน	3	0	0	0	100	0.00	0.00	0.00
5	การนำเสนอ	2	1	0	0	66.67	33.33	0.00	0.00
	รวม	13	2	0	0	86.67	13.33	0.00	0.00

จากตาราง พบว่า ทักษะการแสดง ความคิดสร้างสรรค์ และการทำงานร่วมกัน มีระดับคุณภาพดีมาก คิดเป็นร้อยละ 100 รองลงมาคือ การเชื่อมโยงวัฒนธรรมและการนำเสนอ อยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 66.67 ในภาพรวมถือว่าผลงานของนักเรียนทุกกลุ่มอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 86.67

4. ผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทย
เชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการ	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความพึงพอใจ
1.	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย	4.56	0.89	มากที่สุด
2.	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	4.44	0.81	มาก
3.	นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”	4.38	0.62	มาก
4.	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนมีผลงานการแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์	4.56	0.48	มากที่สุด
5.	นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”	4.69	0.51	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย		4.53	0.67	มากที่สุด

จากตาราง พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน ทุกรายข้อมีค่าเฉลี่ยในระดับมากและมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.53 และค่าเฉลี่ยในรายข้อที่มีค่าสูงสุดคือ นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.69

การอภิปรายผล

1. การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์เชิงผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ผลปรากฏว่านักเรียนสามารถสร้างสรรค์การแสดงนาฏศิลป์จากกระบวนการทำงานกลุ่มได้ ซึ่งผลงานของนักเรียนทุกกลุ่มอยู่ในระดับดีมาก คิดเป็นร้อยละ 86.67 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ตามความสนใจผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เชื่อมโยงสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเองส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการแสดงนาฏศิลป์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2543 อ้างถึงใน วัฒนา มังคมสัน, 2551) ได้ให้

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเงางาม

ความหมายของการสอนแบบโครงงานไว้ว่าเป็นการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เลือกและสร้างกระบวนการเรียนรู้เรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างลุ่มลึกด้วยตนเองโดยใช้วิธีการและแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถผลการเรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ ปรีดี ปลื้มสำราญกิจ (2560) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 มีลักษณะเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยลดการบรรยายจากผู้สอน แต่ผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองจากการปฏิบัติจริง หรือการเรียนรู้โดยการลงมือทำด้วยวิธีที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนจากสภาพแวดล้อมจริง ทั้งการคิดการลงมือทำเป็นสิ่งสำคัญ

2. ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานภูมิปัญญาไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.53 และค่าเฉลี่ยในรายข้อที่มีค่าสูงสุดคือ นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้ฐานภูมิปัญญาไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด เท่ากับ 4.69 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานภูมิปัญญาไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” นักเรียนสามารถศึกษาความรู้ด้วยตนเองก่อนที่จะฝึกปฏิบัติและในระหว่างฝึกปฏิบัติครูจะคอยชี้แนะในจุดที่นักเรียนบกพร่องและคอยให้กำลังใจนักเรียนในการฝึกทำท่าต่าง ๆ จนนักเรียนเกิดความชำนาญจึงทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนเป็นไปอย่างสนุกสนานและเป็นกันเอง ส่งผลให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาได้ดีขึ้นและทำให้ประสบความสำเร็จในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชโลธร ใจหาญ (2558) การใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลรัตนบุรี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลรัตนบุรี จำนวน 31 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม มีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยโครงงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ฐานภูมิปัญญาไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติจริงเป็นการเรียนรู้และวิธีแสวงหาความรู้บนพื้นฐานแนวคิดของ John Dewey ที่เชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากการปฏิบัติจริง (Learning by Doing) จะประกอบด้วย การรู้ (Knowing) และการลงมือกระทำ (Doing) ความรู้และความสามารถในการใช้ความรู้นั้น ๆ เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด นอกจากนี้ยังพบว่าผู้เรียนแสดงพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงในทางบวกอย่างชัดเจน ด้านความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนสามารถสร้างท่าใหม่จากเรื่องเล่าท้องถิ่นได้อย่างมีเอกลักษณ์ แสดงความกล้าแสดงออกและเสนอแนวคิดที่แปลกใหม่มากขึ้นด้านการทำงานร่วมกัน ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีขึ้น สามารถแบ่งหน้าที่ ประสานงาน และช่วยเหลือกันในทีม รวมทั้งมีทักษะการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นทั้งการพูด การฟัง และการแสดงออกผ่านภาษากาย ด้านเจตคติต่อวัฒนธรรมไทย นักเรียนแสดงความรักภูมิใจในความเป็นไทยเพิ่มขึ้น มีความสนใจศึกษาเรื่องเล่าและประเพณีท้องถิ่นมากขึ้น และสามารถเชื่อมโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ นอกจากนี้ผู้เรียนยังแสดงพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองมากขึ้น กล้าตั้งคำถาม ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม และสะท้อนผลการเรียนรู้ของตนเองได้อย่างลึกซึ้ง

ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรม

1. ในการพัฒนาเทคนิคการเรียนการสอน “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน ควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของครู บุคลากร และเครือข่ายทางวิชาการในการประเมินผลงาน ควรปรับให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน สามารถปรับเปลี่ยนให้มีความยืดหยุ่นกับเนื้อหาและระยะเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ครูผู้สอนควรศึกษาและพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถในการสอนแบบโครงงานให้มีความชำนาญอย่างถ่องแท้

การเผยแพร่นวัตกรรม

ข้าพเจ้าเผยแพร่นวัตกรรม เรื่อง “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน ผ่านช่องทางต่างๆ ซึ่งสามารถเป็นแนวทางในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับครูผู้สอนทั้งในและต่างโรงเรียน ดังนี้

1. การเผยแพร่ผลงานภายในสถานศึกษา งาน Open House 2025 “Learning Space”
Project Based Learning Puttisopon School

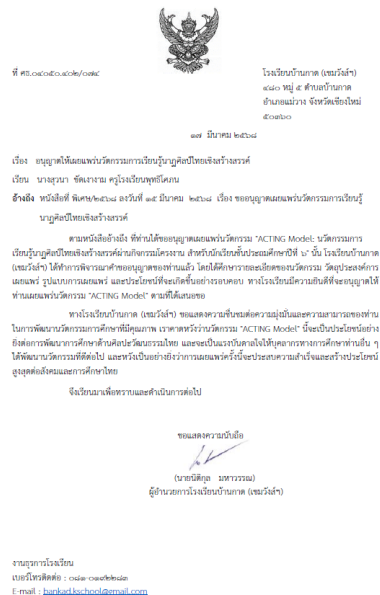
2. การเผยแพร่ผลงานของนักเรียน ผ่านกิจกรรมงานต่างๆ และ สื่อออนไลน์ Facebook เพจ AM-D Puttisopon <https://www.facebook.com/profile.php?id=100054273350172>

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : สุวณา ขัดเงางาม

3. การเผยแพร่นวัตกรรมไปยังสถานศึกษาอื่น เช่น โรงเรียนบ้านกาด (เขมวังสำ)

เอกสารอ้างอิง

- ชโลธร ใจหาญ. (2558). การใช้การเรียนรู้แบบโครงงานเพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาลรัตนบุรี. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ทิตนา แหมมณี. (2560). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 21). โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีดี ปลื้มสารานุกิจ. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อทักษะในศตวรรษที่ 21 ของผู้เรียน. วไลยอลงกรณ์ปริทัศน์. 7(3): 141-158.
- ประพันธ์ สุริหาร.(2532).ทฤษฎีการบริหาร.ขอนแก่น:ภาควิชาการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น
- เรณู โกศินานนท์. (2545). นาฏศิลป์ไทย (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- วัฒนา มังคสมัน. (2551). การสอนแบบโครงการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมลมาลย์ นิมนต์พันธ์. (2545). การละครไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.(2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545.กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี.

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ขัดเงางาม

ภาคผนวก

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเงางาม

ลิงค์/QR-code วิดีทัศน์นำเสนอผลงานนวัตกรรม

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเงางาม

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นางสาวศิริพร เตชนันท์
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
2. นางพัชรภรณ์ วิเศษคุณ
ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
3. นางสาวณัฐชานันท์ มธุรสาทิศ
ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ(นาฏศิลป์)
โรงเรียนโรงเรียนบ้านกาด (เขมวงษ์ราษฎร์รังสฤษฎ์)
อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 4
4. นางนันทิกานต์ อาชีวะ
หัวหน้างานวิชาการ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
5. นางคันสนีย์ จันทรธีระโรจน์
หัวหน้างานวัดผลและประเมินผล
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

สรุปผลการประเมินแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ “ACTING Model”
 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานศิลปะไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ(สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตารางแสดงคะแนน ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

ส่วนที่ 1: การออกแบบโมเดล ACTING

1.1 ความชัดเจนของโมเดล ACTING

องค์ประกอบ	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
A - Art-based Learning (การเรียนรู้บนพื้นฐานศิลปะ)	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
C - Collaboration (การทำงานร่วมกัน)	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
T - Thai Cultural Identity (อัตลักษณ์วัฒนธรรมไทย)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
I - Innovation (ความคิดสร้างสรรค์)	5	4	4	5	5	4.60	0.49	มากที่สุด
N - Narrative-based Project (การเล่าเรื่องเป็นฐาน)	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
G - Goal-Oriented Learning (การเรียนรู้แบบมุ่งเป้าหมาย)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

1.2 การบูรณาการโมเดล ACTING

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
การเชื่อมโยงองค์ประกอบต่างๆ เข้าด้วยกันอย่างสมเหตุสมผล	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
ความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับกิจกรรมการเรียนรู้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การประยุกต์ใช้โมเดลในแต่ละชั่วโมงอย่างเหมาะสม	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
 Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
 ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเจนงาม

ส่วนที่ 2: การออกแบบหลักสูตร

2.1 มาตรฐานและตัวชี้วัด

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความชัดเจนของมาตรฐาน	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ความเหมาะสมของตัวชี้วัดกับระดับชั้น ป.6	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
ความสอดคล้องระหว่างตัวชี้วัดกับกิจกรรม	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ความครอบคลุมทักษะด้านนาฏศิลป์ไทย	5	4	4	5	5	4.60	0.49	มากที่สุด

2.2 โครงสร้างเนื้อหา

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
การจัดลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
ความเหมาะสมของการแบ่ง 3 Phase	5	4	4	5	5	4.60	0.49	มากที่สุด
ความต่อเนื่องและเชื่อมโยงของเนื้อหา	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การเชื่อมโยงกับเรื่องราวท้องถิ่น	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด

ส่วนที่ 3: การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้

3.1 ความหลากหลายของกิจกรรม

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความหลากหลายของวิธีการสอน	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
การสอดแทรกเกมและกิจกรรมสนุกสนาน	5	4	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การปรับใช้กิจกรรมให้เหมาะกับผู้เรียน	5	5	4	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ความสมดุลระหว่างทฤษฎีและปฏิบัติ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเจนงาม

3.2 การส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
การส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การสร้างโอกาสให้ผู้เรียนค้นพบด้วยตนเอง	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
การส่งเสริมการทำงานร่วมกัน	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การพัฒนาทักษะการคิดสร้างสรรค์	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด

3.3 การจัดขั้นตอนการเรียนรู้

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความชัดเจนของขั้นนำ-สอน-ปฏิบัติ-สรุป	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ความเหมาะสมของเวลาในแต่ละขั้นตอน	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
การเชื่อมโยงระหว่างขั้นตอนต่างๆ	5	5	5	4	5	4.80	0.40	มากที่สุด

ส่วนที่ 4: การวัดและประเมินผล

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความหลากหลายของวิธีการประเมิน	5	4	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ความสอดคล้องของการประเมินกับตัวชี้วัด	5	5	4	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การประเมินทั้งกระบวนการและผลลัพธ์	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด
ความชัดเจนของเกณฑ์การให้คะแนน	5	5	4	4	5	4.60	0.49	มากที่สุด

ส่วนที่ 5: ความเหมาะสมกับผู้เรียน

5.1 ความเหมาะสมตามวัย

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
ความเหมาะสมของเนื้อหาแก่นักเรียน ป.6	5	4	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
ระดับความยากง่ายของกิจกรรม	5	5	4	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด
การสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การตอบสนองความสนใจของผู้เรียน	5	4	5	5	5	4.80	0.40	มากที่สุด

5.2 การส่งเสริมการพัฒนางาน

หัวข้อประเมิน	คนที่					ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับความคิดเห็น
	5	4	3	2	1			
การพัฒนาด้านความรู้ (Knowledge)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การพัฒนาด้านทักษะ (Skills)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การพัฒนาด้านคุณลักษณะ (Attitude)	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
การส่งเสริมความมั่นใจและภาคภูมิใจ	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

สรุปผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องจากผู้เชี่ยวชาญที่มี “ACTING Model”
 นวัตกรรมจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม (คน)	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	นวัตกรรมสอดคล้องกับสภาพปัญหา การเรียนรู้/วัตถุประสงค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	นวัตกรรมสอดคล้องกับแผนการจัดการ เรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	นวัตกรรมมีความเหมาะสมกับวัยของ ผู้เรียน	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80
4	นวัตกรรมมีความชัดเจน ความสมบูรณ์ ครบถ้วนในด้านเนื้อหาสาระ	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	นวัตกรรมเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนา ทักษะการแสดงนาฏศิลป์ของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
6	นวัตกรรมมีคุณภาพ ทันสมัย และ เหมาะสมนำไปใช้ได้	0	+1	+1	+1	+1	4	0.80

จากตารางแสดงผลรายการประเมินนวัตกรรมการศึกษา “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (สาระนาฏศิลป์) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทุกข้อมีค่า IOC 0.80 ขึ้นไป หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันว่า นวัตกรรมการศึกษาเรื่องนี้ มีความเหมาะสม ทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบมีความถูกต้องเที่ยงตรงและครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปใช้ได้

สรุปผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้เอกสารประกอบการเรียน

ข้อ	รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม (คน)	IOC
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5		
1	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้อย่างหลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
2	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
3	นักเรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”	0	+1	+1	0	+1	3	0.60
4	การจัดการเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model” ทำให้นักเรียนมีผลงานการแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00
5	นักเรียนชื่นชอบการจัดการเรียนรู้ นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงานตามรูปแบบ “ACTING Model”	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00

ตัวอย่างแผนการจัดการเรียนรู้ “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ฐานปฏิบัติการไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

แผนการจัดการเรียนรู้ สัปดาห์ที่ 11
รหัสวิชา ศ 16101 ชื่อวิชา นาฏศิลป์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ศิลปะ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์ รวมเวลา 10 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ต้นแบบนาฏศิลป์ไทยผ่านเรื่องราวท้องถิ่น เวลา 1 ชั่วโมง
วัน เดือน ปี ที่สอน

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด
มาตรฐาน ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ คุณค่านาฏศิลป์ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ตัวชี้วัด

1. สร้างสรรค์การเคลื่อนไหวและการแสดงโดยเน้นการถ่ายทอดลีลาหรืออารมณ์ (ศ 3.1 ป. 6/1)
2. ออกแบบเครื่องแต่งกายหรืออุปกรณ์ประกอบการแสดงอย่างง่าย ๆ (ศ 3.1 ป. 6/2)
3. บรรยายความรู้สึกของตนเองที่มีต่องานนาฏศิลป์และการละครอย่างสร้างสรรค์ (ศ 3.1 ป. 6/4)
4. แสดงความคิดเห็นในการชมการแสดง (ศ 3.1 ป. 6/5)

สาระการเรียนรู้
นาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่แสดงออกถึงความคิด จินตนาการ และวัฒนธรรมของไทย การนำนาฏศิลป์มาถูกกับเรื่องราวท้องถิ่นช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าและเข้าใจวัฒนธรรมของตนเองอย่างลึกซึ้ง

จุดประสงค์การเรียนรู้
ด้านความรู้ (Knowledge)
อธิบายความหมายและความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยได้ (G)
ด้านทักษะกระบวนการ (Process)
ระบุเรื่องราวท้องถิ่นที่นำมาใช้และเหมาะสมสำหรับนำมาพัฒนาเป็นผลงานนาฏศิลป์ได้ (P)
ด้านสมรรถนะ (Competency)
สามารถควบคุมตนเอง ในการปฏิบัติตามกฎกติกาการเรียนรู้ (C)
ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude/Attribute)
เห็นคุณค่าและแสดงความสนใจต่อนาฏศิลป์ไทยและเรื่องราวท้องถิ่น (A)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

☒ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์	☐ อยู่อย่างพอเพียง	☒ ซื่อสัตย์สุจริต	☒ มีวินัย
☒ มีวินัย	☒ รักความเป็นไทย	☒ ไม่ประมาท	☐ มีจิตสาธารณะ

คุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรโรงเรียนมาตรฐานสากล

☐ เป็นเลิศวิชาการ	☐ สื่อสารอย่างกล้าหาญ	☐ สำนึกในหน้าที่
☒ ผลักดันอย่างสร้างสรรค์	☒ ร่วมกันรับผิดชอบต่อสังคมโลก	

ด้านการอ่าน คิดวิเคราะห์และเขียน

☐ การอ่าน :
☒ การคิดวิเคราะห์ :วิเคราะห์ ลักษณะท่าทางการแสดงท้องถิ่น.....
☐ การเขียน :

ด้านสมรรถนะ (Competency)
สมรรถนะที่ 1 :
ระดับสมรรถนะ ระดับที่ 5 :
สมรรถนะ การจัดการตนเอง
พฤติกรรมบ่งชี้ สามารถควบคุมตนเอง ในการปฏิบัติตามกฎกติกาการเรียนรู้

ภาระ / ชิ้นงาน / หลักฐานการเรียนรู้
- ใบกิจกรรมเรื่องราวท้องถิ่นที่สนใจ
- การนำเสนอหน้าชั้นเรียน

การวัดและประเมินผล	วิธีการวัดผล	เอกสารหลักฐาน	เกณฑ์การให้คะแนน
ประเด็นการประเมิน อธิบายความหมายและความสำคัญของนาฏศิลป์ไทยได้	แบบสังเกต	สังเกตจากการถามและการแสดงความคิดเห็น	ตามเกณฑ์ที่กำหนด
ระบุเรื่องราวท้องถิ่นที่นำมาใช้และเหมาะสมสำหรับนำมาพัฒนาเป็นผลงานนาฏศิลป์ได้ (P)	ตรวจสอบผลงาน	ใบกิจกรรมเรื่องราวท้องถิ่นที่สนใจ	ตามเกณฑ์ที่กำหนด
สามารถควบคุมตนเอง ในการปฏิบัติตามกฎกติกาการเรียนรู้	สังเกตจากการปฏิบัติตามกฎกติกาการเรียนรู้	แบบสังเกต	ตามเกณฑ์ที่กำหนด
เห็นคุณค่าและแสดงความสนใจต่อนาฏศิลป์ไทยและเรื่องราวท้องถิ่น	สังเกตจากการปฏิบัติตามกฎกติกาการเรียนรู้	แบบสังเกต	ตามเกณฑ์ที่กำหนด

กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามโมเดล ACTING (เน้น A + T + N)
ขั้นที่ 1 เริ่มต้นเข้าสู่บทเรียน (10 นาที)
1. ให้นักเรียนดูภาพและฟังเพลงพื้นบ้านที่นักเรียนได้ฟัง เช่น “สวัสดี” “อินดี้” “เรไร” และให้นักเรียนแต่งความหมายและอธิบายความหมายของเพลงพื้นบ้านที่นักเรียนได้ฟัง
2. ให้นักเรียนดูภาพและฟังเพลงพื้นบ้านที่นักเรียนได้ฟัง เช่น “สวัสดี” “อินดี้” “เรไร” และให้นักเรียนแต่งความหมายและอธิบายความหมายของเพลงพื้นบ้านที่นักเรียนได้ฟัง
3. ให้นักเรียนดูภาพและฟังเพลงพื้นบ้านที่นักเรียนได้ฟัง เช่น “สวัสดี” “อินดี้” “เรไร” และให้นักเรียนแต่งความหมายและอธิบายความหมายของเพลงพื้นบ้านที่นักเรียนได้ฟัง

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน (20 นาที)
นำเสนอเนื้อหาเรื่อง การแสดงนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น เกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญในการแสดงนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น ซึ่งได้แก่ ท่าทาง, คนตรี, เครื่องแต่งกาย, เรื่องราว และท่ารำในการสร้างสรรค์นาฏศิลป์ไทย ได้แก่ การสร้างสรรค์ท่าทางตามตนเอง การสร้างสรรค์ท่ารำที่สื่อความหมายตามเนื้อเพลง และการสร้างสรรค์ท่ารำประกอบเพลงที่ตนเอง จากนิทานเรื่องวิถีชีวิตในนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น

ขั้นที่ 3 ขั้นปฏิบัติ (20 นาที)
2. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ 8-10 คน และนำความรู้จากการเรียนรู้ที่ตนได้ศึกษามาแสดงนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่น แล้วพิจารณาองค์ประกอบสำคัญในการแสดงนาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ท้องถิ่นว่ามีอะไรบ้าง แล้วเขียนสรุปลงในใบกิจกรรมเรื่องราวท้องถิ่นที่สนใจ

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป (10 นาที)
นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นและอภิปรายสรุปเรื่อง การสร้างสรรค์ท่าทางนาฏศิลป์ไทยเป็นความคิดของตนเอง โดยครูคอยให้ความรู้เสริมในส่วนที่นักเรียนไม่เข้าใจหรือสรุปไม่ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้

สื่อแหล่งการเรียนรู้

1. วีดิโอการแสดงนาฏศิลป์ไทย (เช่น ลีลา รำวง)
2. ภาพประกอบเรื่องราวท้องถิ่น
3. อินเทอร์เน็ต
4. ใบกิจกรรมและแบบประเมิน

ลงชื่อ ผู้สอน
(นางสาว ชัดนางาม)
ตำแหน่ง ครู

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้บริหารสถานศึกษา/ผู้รับมอบหมาย

ลงชื่อ
(นางสาวศิริพร เตชะนันท์)
ผู้บริหาร/ผู้รับมอบหมาย

บันทึกผลหลังการจัดการเรียนรู้

1. นักเรียนจำนวนคน
ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้คน คิดเป็นร้อยละ
ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้คน คิดเป็นร้อยละ
นักเรียนไม่ผ่าน มีดังนี้
1. 2.
3. 4.
แนวทางการให้นักเรียนที่ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้

2. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ (G)
นักเรียนจำนวน 26 คน สามารถอธิบายความหมายของนาฏศิลป์ไทยได้ถูกต้องว่า เป็นศิลปะการแสดงที่ผสมผสานระหว่างการเดินรำ คนตรี และนาฏกรรมและสามารถแยกแยะประเภทของนาฏศิลป์ไทยได้ มีรายละเอียดประกอบของนาฏศิลป์ไทย (ท่าทาง คนตรี เครื่องแต่งกาย)
นักเรียนจำนวน 24 คน อธิบายได้ว่านาฏศิลป์ไทยเป็นละครทางวัฒนธรรมที่สำคัญ เช่น โขน ละครของนาฏศิลป์ไทยในการถ่ายทอดเรื่องราวและคุณค่าความเป็นมาในการอนุรักษ์นาฏศิลป์ไทยสำหรับคนรุ่นหลัง

3. นักเรียนมีความรู้เกี่ยวกับ (P)
นักเรียนจำนวน 26 คน สามารถระบุเรื่องราวท้องถิ่นที่ศึกษาหลาย อย่างน้อย 3-5 เรื่อง วิเคราะห์องค์ประกอบของเรื่องราว (ตัวละคร โครงเรื่อง ข้อคิด) ได้ถูกต้อง มีการวางแผนการบอกเล่าเรื่องราวให้เข้าใจรูปแบบนาฏศิลป์ไทยได้

4. นักเรียนมีสมรรถนะ (C)
นักเรียนจำนวน 26 คน เข้าร่วมกิจกรรมตรงเวลาและเตรียมความพร้อมได้เองฝึกซ้อมด้วยความตั้งใจและไม่ย่อท้อ ควบคุมอารมณ์และพฤติกรรมในระหว่างทำกิจกรรม และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และข้อตกลงของกฎ

4. นักเรียนมีเจตคติ ค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม (A)
นักเรียนจำนวน 26 คน มีความกระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรมนาฏศิลป์ไทย สนใจศึกษาเรียนรู้นาฏศิลป์ไทยในรูปแบบอื่นๆ เพิ่มเติม

ชื่อและนามสกุล

ลงชื่อ
(นางสาว ชัดนางาม)
ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน ด้วยกระบวนการ “ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 : สุภา ชัดนางาม

ตัวอย่างใบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้ทางศิลปไทย เชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

ใบกิจกรรมที่ 1: “เรื่องราวท้องถิ่นที่น่าสนใจ” *****	ใบกิจกรรมที่ 2: การเลือกเรื่องราวและให้เหตุผล *****
คำแนะนำ: ร่วมกันระดมสมองเรื่องราวท้องถิ่นที่กลุ่มรู้จัก เขียนลงในช่องต่างๆ ให้นมากที่สุด	เรื่องราวที่กลุ่มเลือก: _____
 ดำเนินท้องถิ่น	เหตุผลในการเลือก (ให้เหตุผลอย่างน้อย 3 ข้อ):
 เทศกาลประเพณี	1. ความน่าสนใจ: _____
 บุคคลสำคัญ	2. ความเหมาะสมสำหรับการแสดง: _____
 เรื่องราวท้องถิ่น	3. ความเชื่อมโยงกับท้องถิ่น: _____
 เรื่องเล่าจากผู้ใหญ่	สิ่งที่ต้องหาข้อมูลเพิ่มเติม: ☐ รายละเอียดของเรื่องราว ☐ ตัวละครหลัก ☐ ฉากและสถานที่ ☐ ข้อความที่
 สถานที่มีเอกลักษณ์	ต้องการสื่อ ☐ ขึ้นๆ ระบุ _____
 ศิลปกรรมท้องถิ่น	การอธิบายงานภายในกลุ่ม:
	_____ ทำข้อมูลเรื่องราว _____ หาภาพประกอบ _____ หาเพลงหรือดนตรีประกอบ _____ จัดทำแผนการนำเสนอ

ตัวอย่างแบบประเมินการจัดการเรียนรู้ “ACTING Model” นวัตกรรมจัดการเรียนรู้
นาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ผ่านกิจกรรมโครงงาน

แบบประเมินพฤติกรรมระหว่างเรียน

แบบประเมินสำหรับครู

ชื่อนักเรียน: _____ วันที่: _____

พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	คะแนน
1. ความสนใจการทำกิจกรรม					
● มีสีหน้าแจ่มใส กระตือรือร้นเมื่อมีการ ประกาศกิจกรรม					
● ตั้งใจฟัง ให้ความสนใจเมื่อมีการอธิบาย รายละเอียดกิจกรรม					
● ถามคำถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรม					
● เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความกระตือรือร้น ไม่ ต้องการเตือน					
● ไม่แสดงท่าทีหลีกเลี่ยงหรือไม่เต็มใจเข้าร่วม					
2. การมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
● แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์และ เหมาะสม					
● ยกมือหรือขออนุญาตก่อนพูด					
● พูดด้วยเสียงที่ชัดเจน ผู้人能ฟังเข้าใจ ได้					
● แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ กำลังพูดถึง					
● ไม่กลัวที่จะแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง อย่างสุภาพ					

พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	คะแนน
3. การตอบคำถาม					
• ตอบคำถามอย่างชัดเจนและตรงประเด็น					
• ใช้เวลาคิดอย่างเหมาะสมก่อนตอบ					
• ตอบคำถามด้วยความมั่นใจ ไม่แสดงท่าที หลีกเลี่ยง					
• ขยายคำตอบด้วยเหตุผลหรือตัวอย่างเมื่อ เหมาะสม					
• ยอมรับหากไม่ทราบคำตอบและขอความ ช่วยเหลือ					
4. การยอมรับฟังความคิดเห็นผู้อื่น					
• ตั้งใจฟังเมื่อผู้อื่นพูด ไม่แสดงท่าทีเบื่อหน่าย					
• ไม่ขัดจังหวะขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด					
• แสดงการยอมรับด้วยการพยักหน้าหรือให้ ความสนใจ					
• ถามคำถามเพื่อความเข้าใจเมื่อไม่เข้าใจ					
• ไม่วิพากษ์วิจารณ์หรือดูถูกความคิดเห็นของ ผู้อื่น					
5. ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย					
• เริ่มทำงานทันทีหลังจากได้รับมอบหมาย					
• ทำงานอย่างต่อเนื่องจนเสร็จสิ้น					
• ขอคำแนะนำเมื่อมีข้อสงสัยแทนการทำผิด					
• ส่งงานตามกำหนดเวลาที่ตกลงไว้					
• ตรวจสอบความถูกต้องของงานก่อนส่ง					

รวมคะแนนการสังเกตพฤติกรรม: ____

แบบประเมินพฤติกรรมรายกลุ่ม

แบบประเมินสำหรับครู

ชื่อนักเรียน: _____

วันที่: _____

พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	คะแนน
1. การวางแผนการทำงาน					
เข้าร่วมการประชุมวางแผนอย่างสม่ำเสมอ					
เสนอแนวคิดและขั้นตอนการทำงานที่เป็นระบบ					
ช่วยกำหนดเป้าหมายและกรอบเวลาการทำงาน					
แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบให้สมาชิกในกลุ่ม					
เตรียมอุปกรณ์หรือข้อมูลที่จำเป็นล่วงหน้า					
ติดตามความคืบหน้าของงานตามแผนที่กำหนด					
2. ความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย					
ทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถ					
ส่งงานส่วนตัวตามกำหนดเวลาที่ตกลงกับกลุ่ม					
แจ้งให้กลุ่มทราบเมื่อมีปัญหาหรือติดขัด					
ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นเมื่อตนเองทำงานเสร็จแล้ว					
ตรวจสอบคุณภาพงานของตนเองก่อนนำมารวมกับกลุ่ม					
ยอมรับผิดชอบเมื่อทำผิดพลาดและหาทางแก้ไข					

พฤติกรรมที่ประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)	คะแนน
3. มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
แสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ในการ ประชุมกลุ่ม					
เสนอแนวทางแก้ไขปัญหาเมื่อกลุ่มเจอ อุปสรรค					
แบ่งปันความรู้และประสบการณ์ที่เป็น ประโยชน์					
กล้าแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างอย่างสุภาพ และมีเหตุผล					
ซักถามเมื่อไม่เข้าใจหรือต้องการความ ชัดเจน					
เสนอความคิดสร้างสรรค์ที่ช่วยพัฒนา คุณภาพงาน					
4. การรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น					
แสดงท่าทีตั้งใจฟังเมื่อสมาชิกคนอื่นพูด					
ไม่ขัดจังหวะหรือพูดทับขณะที่ผู้อื่นแสดง ความคิดเห็น					
ถามคำถามเพื่อทำความเข้าใจความคิดเห็น ของผู้อื่น					
แสดงการยอมรับหรือให้ข้อเสนอแนะอย่าง สร้างสรรค์					
เปิดใจยอมรับความคิดเห็นที่ดีแม้จะ แตกต่างจากตนเอง					
สรุปหรือย้ำความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อแสดง ความเข้าใจ					
ไม่แสดงท่าทีดูถูกหรือวิพากษ์วิจารณ์ในทาง ลบ					

แบบประเมินความสามารถด้านทักษะทางนาฏศิลป์

เรื่อง การแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์

ภาคเรียนที่ _____ ชั้น _____

รายการประเมิน	คะแนน 100	รายกลุ่ม			
		1	2	3	4
ทักษะการแสดง					
ความคิดสร้างสรรค์					
การเชื่อมโยงวัฒนธรรม					
การทำงานร่วมกัน					
การนำเสนอ					

การพัฒนาทักษะการแสดงนาฏศิลป์ไทยเชิงสร้างสรรค์ (ละครนิทานพื้นบ้านรวมใจ
Creative Dance Innovation: Folk Tale Drama Teamwork) ผ่านกิจกรรมโครงงาน
ด้วยกระบวนการ“ACTING Model” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) : สุวนา ชัดเงางาม

เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินความสามารถด้านทักษะการแสดงนาฏศิลป์เชิงสร้างสรรค์

1. ทักษะการแสดง (20 คะแนน)	
ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน - แสดงท่าทางได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามจังหวะ - ควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกายได้อย่างแม่นยำ - มีความยืดหยุ่นและความแข็งแรงของร่างกายดีเยี่ยม - ประสานการเคลื่อนไหวกับดนตรีได้อย่างลงตัว - มีเทคนิคการแสดงที่หลากหลายและซับซ้อน ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน - แสดงท่าทางได้ถูกต้องตามจังหวะ - ควบคุมการเคลื่อนไหวได้ดี มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย - มีความยืดหยุ่นและความแข็งแรงในระดับดี - ประสานการเคลื่อนไหวกับดนตรีได้ดี - มีเทคนิคการแสดงที่หลากหลาย	ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน - แสดงท่าทางได้ถูกต้องในระดับปานกลาง - ควบคุมการเคลื่อนไหวได้พอใช้ มีข้อผิดพลาดบ้าง - มีความยืดหยุ่นและความแข็งแรงในระดับปานกลาง - ประสานการเคลื่อนไหวกับดนตรีได้พอใช้ - มีเทคนิคการแสดงพื้นฐาน ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน - แสดงท่าทางไม่ถูกต้อง หรือไม่ตรงจังหวะ - ควบคุมการเคลื่อนไหวได้น้อย มีข้อผิดพลาดมาก - ขาดความยืดหยุ่นและความแข็งแรงของร่างกาย - ไม่สามารถประสานการเคลื่อนไหวกับดนตรีได้ - เทคนิคการแสดงยังไม่เพียงพอ
2. ความคิดสร้างสรรค์ (20 คะแนน)	
ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน - สร้างสรรค์ท่าทางที่แปลกใหม่และน่าสนใจ - ใช้จินตนาการในการตีความเพลงหรือฉิมได้อย่างโดดเด่น - มีการผสมผสานรูปแบบการเต้นที่หลากหลาย - แสดงความเป็นตัวตนที่เฉพาะในการแสดง - สร้างการแสดงที่มีเอกลักษณ์และจดจำได้ ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน - สร้างสรรค์ท่าทางที่น่าสนใจ - ตีความเพลงหรือฉิมได้ดี - มีการผสมผสานรูปแบบการเต้นได้บ้าง - แสดงความเป็นตัวตนได้พอสมควร - สร้างการแสดงที่มีความหมาย	ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน - สร้างสรรค์ท่าทางได้ในระดับปานกลาง - ตีความเพลงหรือฉิมได้พอใช้ - ใช้รูปแบบการเต้นพื้นฐาน - แสดงความเป็นตัวตนได้น้อย - การแสดงมีความหมายพอใช้ ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน - ขาดความคิดสร้างสรรค์ ใช้ท่าทางซ้ำๆ - ตีความเพลงหรือฉิมไม่ได้ - ใช้รูปแบบการเต้นจำกัด - ไม่แสดงความเป็นตัวตน - การแสดงขาดความหมาย

3. การเชื่อมโยงวัฒนธรรม (20 คะแนน)	
ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน - นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม - เข้าใจและถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรมได้ดีเยี่ยม - สื่อสารประวัติศาสตร์หรือความเป็นมาของการเต้นได้ชัดเจน - ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับความทันสมัยได้อย่างลงตัว - แสดงให้เห็นความเคารพและความเข้าใจในวัฒนธรรม ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน - นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมมาใช้ได้ถูกต้อง - เข้าใจและถ่ายทอดความหมายทางวัฒนธรรมได้ดี - สื่อสารเรื่องราวทางวัฒนธรรมได้พอสมควร - ผสมผสานวัฒนธรรมกับความทันสมัยได้ - แสดงความเคารพต่อวัฒนธรรม	ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน - นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมมาใช้ได้บ้าง - เข้าใจความหมายทางวัฒนธรรมในระดับพื้นฐาน - สื่อสารเรื่องราวทางวัฒนธรรมได้น้อย - การผสมผสานวัฒนธรรมยังไม่ลงตัว - แสดงความเคารพต่อวัฒนธรรมพอใช้ ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน - ไม่นำองค์ประกอบทางวัฒนธรรมมาใช้ - ไม่เข้าใจความหมายทางวัฒนธรรม - ไม่สามารถสื่อสารเรื่องราวทางวัฒนธรรมได้ - ขาดการเชื่อมโยงกับวัฒนธรรม - ไม่แสดงความเคารพต่อวัฒนธรรม
4. การทำงานร่วมกัน (20 คะแนน)	
ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน - ประสานการเคลื่อนไหวกับสมาชิกในกลุ่มได้อย่างสมบูรณ์แบบ - มีส่วนร่วมในการวางแผนและฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ - ช่วยเหลือและสนับสนุนสมาชิกคนอื่นอย่างดี - แสดงภาวะผู้นำและการเป็นสมาชิกที่ดี - สร้างบรรยากาศการทำงานที่เป็นมิตรและสร้างสรรค์ ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน - ประสานการเคลื่อนไหวกับกลุ่มได้ดี - มีส่วนร่วมในการวางแผนและฝึกซ้อม - ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นได้บ้าง - แสดงบทบาทในกลุ่มได้ดี - สร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี	ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน - ประสานการเคลื่อนไหวกับกลุ่มได้พอใช้ - มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มเป็นครั้งคราว - ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่นได้น้อย - แสดงบทบาทในกลุ่มได้ปานกลาง - บรรยากาศการทำงานเป็นกลาง ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน - ไม่สามารถประสานการเคลื่อนไหวกับกลุ่มได้ - ไม่มีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม - ไม่ช่วยเหลือสมาชิกคนอื่น - ไม่แสดงบทบาทในกลุ่ม - สร้างปัญหาในการทำงานกลุ่ม

5. การนำเสนอ (20 คะแนน)	
ระดับ 4 (ดีเยี่ยม) 18-20 คะแนน • มีความมั่นใจและความกล้าแสดงออกสูง • ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ตลอดการแสดง • สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้อย่างชัดเจน • ใช้การแสดงออกทางใบหน้าที่ทำทางประกอบได้ดี • สร้างความประทับใจและความจดจำให้กับผู้ชม ระดับ 3 (ดี) 14-17 คะแนน • มีความมั่นใจในการแสดง • ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ดี • สื่อสารอารมณ์และความรู้สึกได้ • ใช้การแสดงออกประกอบได้พอสมควร • สร้างความประทับใจให้กับผู้ชม	ระดับ 2 (พอใช้) 10-13 คะแนน • มีความมั่นใจในการแสดงปานกลาง • ดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้บ้าง • สื่อสารอารมณ์ได้ในระดับพื้นฐาน • การแสดงออกประกอบจำกัด • สร้างความประทับใจได้น้อย ระดับ 1 (ควรปรับปรุง) 0-9 คะแนน • ขาดความมั่นใจในการแสดง • ไม่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้ชมได้ • ไม่สามารถสื่อสารอารมณ์ได้ • ขาดการแสดงออกประกอบ • ไม่สร้างความประทับใจ

สรุปการให้คะแนน

คะแนนเต็ม 100 คะแนน

- ระดับ 4 (ดีเยี่ยม): 90-100 คะแนน
- ระดับ 3 (ดี): 70-89 คะแนน
- ระดับ 2 (พอใช้): 50-69 คะแนน
- ระดับ 1 (ควรปรับปรุง): 0-49 คะแนน

หมายเหตุ: ผู้ประเมินสามารถปรับคะแนนในแต่ละหัวข้อได้ตามความเหมาะสมและบริบทของการแสดง

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ-สกุล	นางสุวนา ชัดเงางาม
วัน เดือน ปีเกิด	14 พฤษภาคม 2526
การศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต วิชาเอก นาฏศิลป์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ประวัติการทำงาน	2548 โรงเรียนบ้านสุขฤทัย อำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่ 2552 โรงเรียนบ้านหนองเขียว อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ 2555 โรงเรียนบ้านทุ่งข้าวพวง อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ 2559 โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนพุทธิโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
ตำแหน่งปัจจุบัน	

โรงเรียนพุทริโสภณ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงใหม่ เขต 1
สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐาน

